

הפילוג

כשעמד יהושע מרש על המירפסת של רירתו בקומה ה-15 של מיגדל-דוד והחליט לקפוץ אל מותו, לא חשב, כמו כן, על התוצאות של מעשהו הנואש, על הצער שהוא יגרום לקרובים לו ועל הפיצול שיהיה במישפחה.

בבית הקברות נאלצו המנוחים לעבור בין שלושה מוקדים של המישפחה. במקום אחד עמדו שרונה ואמה ארנה, אשתו הראשונה של יהושע מרש. במקום אחר עמדה האלמנה רוזי והבן המשותף לה ולמנוח, ארם. במקום שלישי עמדו אחיותיו של מרש ואחיו.

הליכוד שבאבל המשותף נמנע כשרצו אחיו תיו של יהושע מרש לדירתה של רוזי, והאשימו אותה במוותו, ואילו ארם, שניסתה להפריד, היה האירוע נגמר במכות ממש.

גם את השיבוע על מותו של מרש הפרידו לשני מקומות. בבית אחד, בסביון, ישבו אחיותיו ואחיו של מרש, ואליהם הצטרפה שרונה. בדירה שבמיגדל דוד ישבה רוזי ובנה ארם, וקיבלו תנחומים מחבריהם של בני-הזוג, מי שנהגו לבלות איתם ביחד כשהכל עוד היה טוב, כביכול.

בדירה בלונדון ישב הפרופסור שאלי היתה צריכה רוזי להצטרף ביום מותו של בעלה, וחשב מה לעשות. לא ברור מה הוא החליט, אבל ברור שהוא לא טס ארצה מייד כדי להיות ליד אהובתו.

במישרדי אל-על, שבהם עבד מרש כמשך שנים רבות, וכן במישרדי אמריקן איירליינס,

שרונה מרש
מה עם האקדח?

שם עבד באחרונה, מרכיבים האנשים רק על דבר אחד. מישו ידע וגם הפיץ את השמועה שמרש החזיק בביתו אקדח ברשיון. חבריו לעבודה, שהכירו אותו היטב, אינם מסוגלים להבין כיום אופן מדוע לא השתמש מרש באקדח, אלא בחר בדרך האיומה הזאת כדי לשים קץ לחייו. אבל את הסדר הזה לקח עימו מרש לקבר, וכאן הוא השאיר רק שאלות ללא תשובות.

"ידיעות אחרונות" ו"ארקיע" מתחתנים

כשגמרה תמי מוזס, בתם של פולה ונוח מוזס המנוח, ללמוד באוניברסיטה מינהל-עסקים, חשבה אחותה של תמי, ג'ודי ניר, שכדאי שתמי תדע גם משהו מלבד תיאוריה, ולכן היא הפגישה אותה עם ידיד-המישפחה דודי בורובין בייץ, המנהל של ארקיע.

זה היה לפני שנתיים, כשרדי בורובין היה בהליכי-גירושין מאשתו רייבקה, אם שלושת ילדיו. דודי ותמי היו נפגשים לעיתים כדי לדבר קצת על מינהל-עסקים, אבל מהר מאוד הם הבינו שהם ישאירו את הנהלת-העסקים לשעות-הבוקר, כשרדי מנהל את ארקיע ותמי מנהלת (סגנית מנהלת) את מחלקת-ההפצה של ידיעות אחרונות, ובערבים הם ינהלו ביניהם דווקא רומאן.

ככה עברו שנתיים, שבהן לא נפרדו תמי ודודי, ובעצם כולם חיכו לראות מתי הם ירשמו את אהבתם ברבנות. אז הנה זה קורה. בשבוע הבא הם יסעו לירחדיבש טרום-חתונתי באוסטרליה ובי

תמי מוזס ודודי בורובין
מתנה: כלב-זאב העונה לשם מובארק

לריבקה מפתח שבו היא משתמשת כשהיא רוצה לבקר את ילדיה. מה גם שהיא מביאה לו מתנה מקורית: כלב-זאב העונה לשם מובארק.

אז דודי ותמי מחפשים לעצמם בית, כדי להתחיל מישפחה חדשה במזל-טוב. אולי מישוה מעוניין למכור?

פאן, ומייד, כשיחזרו משם, הם יתחתנו ב-29 בינואר בחוג המישפחה, בבית החדש של פולה מוזס.

לדודי יש אומנם פנטהאוז גדול ויפה בנווה-אביבים, שבו הוא גר עם ילדיו, אבל תמי מסרבת לגור בדירה שבה חי דודי עם רייבקה, ושעדיין יש

משופץ ובכל זאת סבא

שניים, התחיל ללכת במכנסי-גינס ובחולצות ציבעוניות פתוחות.

חברת-לחיים העירה לו שאצל צעירים-ממש, כשהשיער אינו אפור, או גם החזה אינו אפור. נרב הבין את הרמז ועשה שיפורים גם לשיער-החזה שלו. וכדי להשלים את תמונת-העלומים, גם קנה לעצמו אופנוע, וקרע איתו את הכביש.

ועכשיו את כל העסק הזה מקלקלת לו בתו ורד, שהפכה אותו לסבא. ולא סתם סבא, אלא ישר סבא כפול, כי ורד ילדה בשבוע שעבר בבת אחת שתי בנות, דנה ומאיה.

נו, או באמת לקח לו זמן להתרגל לרעיון, ובגלל זה, כנראה, לא הלך הגבר לבקר את בתו כשנכנסה לבית-החולים מייד, אלא חיכה שלושה שבועות עד שיצליח להתרגל לרעיון שהוא סבא לשתי נכדות.

אז אולי חברת-לחיים ממיכה לחשוב שהוא צעיר, אבל כל המישפחה הגדולה שלו, אשתו הגאה אילנה, שלושת בניו ובתו, מאוד שמחים לקרוא לו "סבא".

אילנה מרגלית
- ולבקר את שתי הנכדות

על הקרקע הוא שם לב לכך שהצעירים הם מי שיש להם שיער שחור, והמבוגרים הם בעלי השיעור האפור. תיכף אחרי שהוא הבין את זה הוא צבע את שיערו-ראשו לצבע חום-ארמור, והיה מבוסס מאוד. הגיע הקיץ והגבר, שתפס עלומים

אחרי הרבה פרידות וחזרות נפרדו אילנה ונרב מרגלית לפני שנה, ומאו לא חזרו. נרב, קברניט באל-על, מנהל רומאן עם גרושה, אם לשני ילדים, ואחרי שעזב את הבית שלו ושל אילנה עבר לגור עם ילדיתו.

באותו זמן ממש התחילו אצלו אייאלה בעיות בעיניים, והוא קורקע, עברו כמה חודשים ולא היו שיפורים גדולים בעיניו, ולכן החליטה חברת אל-על להעביר אותו לתפקיד על הקרקע.

נרב מרגלית התחיל לחיות על הארמה, במשך כל ימות השבוע, דבר שהוא לא עשה ב-30 שנות עבודתו כטייס.

נרב מרגלית
לצבוע את שיער החזה -

המדע לעזרת האסיר

יפה ריפולר, אשתו של אסיר-עולם רחמים ריפולר, רוצחה של אורלי ביטון, אוהבת את בעלה ורוצה ממנו ילד.

היא ביקשה להתייחד עם בעלה למען קיום מיצות "פרו ורבו", אבל סירבו לה.

כומנו אף הגישה בג"ץ, כדי לאפשר לה התייחדות אחת לפחות, אבל הבג"ץ נכשל.

כשחשבה יפה ריפולר שאפסו כל תיקוניה ללדת ילד מבעלה, בא המדע לעזרתה, וגם קצת שילטונות-הכלא, שאיפשרו לרחמים ריפולר למי

סור ורע במכתה לאשתו, ובבית-החולים הסמוך תופרה יפה ריפולר מורעו של הבעל, מבלי לעבור את תהליך ההתייחדות.

בעוד חודש תוכל יפה לרעך אם במיקרה שלה אומנם יכול המדע לעשות כמו הטבע.

יפה ורחמים ריפולר
מבחינה במקום בג"ץ

משהו בין הקומות

כמו כולם, ניגשתי בוקר אחד לעירייה תל-אביב, כדי לברר איזה חשבון משונה הם שלחו לי. כמו כולם חיכיתי בתור הארוך, עד שהפקיד התפנה. כמו כולם התעצבנתי נורא שאני מבזבזת זמן יקר על הטעויות של העירייה. אבל לא כמו כולם, אני חזרתי משם כשבידי סיפור חשוב מאד מהקומות העליונות של הגבוה.

אז ככה. בקומה ה-12 של בניין העירייה ישב לו תת-אלוף (מיל') אלי עזנת ועושה סמנכ"לות.

בקומה ה-10 ישבת אשה צעירה ועושה עבודה סוציאלית. אחרי שהוא גומר את הסמנכ"לות שלו, והיא גומרת את הסוציאליות שלה, נשאר להם עוד קצת זמן והם עושים רומאן.

כל זה יכול היה להימשך זמן רב, בלי ידיעתה של אשת הסמנכ"ל ובעלה של הסוציאלית, אילו האמא של אשתו של הסמנכ"ל לא הייתה עוברת גם היא בקומה ה-12 של אותו בניין.

אז לאמא נודע, והיא סיפרה לבת שלה, והבת שלה סיפרה למי שצריך לספר, ולא עברו ימים רבים וראשה-העירייה בעצמו קרא לסמנכ"ל ואמר לו להפסיק להתעסק עם הקומות הנמוכות ולחזור הביתה אל אשתו.

לפי החוק, בעירייה הסמנכ"ל כפוף לראשה-העירייה, ולכן הוא צריך למלא את חובותיו. הסמנכ"ל זור הביתה, ושם הוא מבלה את לילותיו. במשך היום הוא משתדל לעבוד מאחורי קישו, שלא יראו לו זמן לעבודה צדדית בקומה ה-10, אבל... וכאן הפסקתי לשמוע, כי בדיוק הפקיד שלי התפנה ואני ביררתי אצלו משהו על החשבון שלי. הרי בגלל זה באתי לעירייה, לא?